Lietas Nr. C27204811
Lietas arhīva Nr. C-0114-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015. gada 18. maijā

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa

tiesnese M. Griķe
tiesas sēžu sekretāre K. Veršāne

civillietā

/pers. A/ Plc Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, prasībā pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par parāda un zaudējumu piedziņu

un

pretprasībā par naudas piedziņu – ienākumu no naudas līdzekļu nelikumīgas izmantošanas un peļņas iegūšanas bankas labā ar prasības summu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs /Nosaukums/ Latvijas filiāle cēlis prasību pret atbildētāju /pers. C/, to grozot un papildinot, ar prasījumiem: piedzīt LVL 2000.08 kā pamatparādu (neatgrieztā overdrafta summa un komisijas maksa); LVL 2000 kā nolīgtos procentus par izmantoto overdrafta limitu; LVL 162.59 kā līgumsodu par overdrafta limita pārsniegšanu; zaudējumus - LVL 5.25 ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus; tiesāšanās izdevumus un noteikt tiesības prasītājam saņemt līdz sprieduma izpildei no atbildētāja likumiskos 6% gadā no piedzītās summas.

Prasītājs prasību pamatojis ar Civillikuma 1587., 1590., 1591., 1651., 1652., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1757., 1770., 1771., 1775., 1779., 1786., 1934., 1943., 1946. pantiem un apstākļiem, ka atbildētājs nav pienācīgi pildījis pušu 2005. gada 2. augustā noslēgto darījumu – overdrafta līgumu privātpersonai. Atbildētājs pieļāva kredītlimita pārtēriņu. Kopš 2007. gada 15. augusta atbildētājs nevienu maksājumu parādsaistību segšanai nav veicis. Vienpusēji prasītāja līgumu izbeigusi 2008. gada 19. augustā. Uz norēķinu konta slēgšanas dienu 2008. gada 20. augustu neatmaksātā parāda summa: LVL 2000.08 parāds, LVL 162.03 nolīgtie procenti 24% gadā no 30.04.2008 līdz 20.08.2008, LVL 22.13 līgumsods par kredītlimita pārsniegšanu, līgumsoda procentu likme 72% gadā (spēkā no 10.10.2007) laika posmā no 31.05.2008 līdz 20.08.2008. Kopējā prasības summa LVL 4167.92, no tiem pamatparāds LVL 2000.08, nolīgtie procenti, procentu likme 24% gadā no 30.04.2008 līdz 01.08.2012, līgumsods LVL 162.59 par kredītlimita pārsniegšanu, līgumsoda procentu likme 72% gadā (spēkā no 10.10.2007) no 31.05.2008 līdz 01.08.2012, zaudējumi LVL 5.25, kas ir prasītāja samaksātie ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi lietā Nr.3-12/0188/3. 2011. gada 22. martā tiesā iesniegts pieteikums saistību piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā, bet atbildētājs to nav atzinis, tādēļ pieteikums atstāts bez izskatīšanas.

Atbildētājs/pers. C/ rakstveidā paskaidrojis, ka prasību uzskata par pilnīgi nepamatotu, lūdz noraidīt pilnā apjomā. Līgumsoda aprēķināšana ir netaisnīga iedzīvošanās uz viņa rēķina.

Paskaidrojumā Civilprocesa likuma 166. panta kārtībā, atbildētājs /pers. C/ norāda uz argumentiem par neesoša parāda atprasīšanu, jo no norēķinu konta izdrukas par periodu no 01.08.2007 līdz 31.08.2007 (lietas lapa 88) redzams, ka 2007. gada 8. augustā /pers. I/ pārskaitīja kontā naudas līdzekļus LVL 440 un 2007. gada 15. augustā LVL 230, kopā LVL 670. Līdz ar to, no 2007. gada 16. augusta viņam nebija neizpildītu overdrafta saistību. Atbildētāja aprēķini ir dažādi un pretrunīgi. Nepamatoti un patvaļīgi ticis slēgts konts. Overdrafta limits nekad nebija pārsniegts visā līguma darbības laikā. Nepamatoti aprēķinot procentus un līgumsodu, mākslīgi izveidots neesošs parāds, kapitalizēta pamatparāda summa un aprēķināti procenti un līgumsods par summu LVL 2000, kā rezultātā summa palielinājās divas reizes. Norāda uz savu kā bankas Zelta klienta statusu.

Prasītājs rakstveida paskaidrojumos norāda uz pušu saistībām arī pēc /nosaukums A/ kredītkartes līgumu privātpersonai un to, ka bankai ir tiesības bez atbildētāja iepriekšējas piekrišanas debetēt nenomaksātās summas no cita konta bankā vai no depozīta konta, kas kalpo kā nodrošinājums saistību izpildei, vai arī uzskatīt nenomaksātās summas par parādu un aprēķināt pakalpojumu cenrādī norādītos soda procentus. Atbildētājs līdz 2007. gada 23. jūlijam apmaksājis pats visus kredītkartes rēķinus. Pēc 2007. gada 23. novembra tiek piemērotas procentu likmes atbilstoši standarta klienta statusam, jo Zelta klienta statusu atbildētājs zaudējis. Pretenzijas par rēķiniem nav celtas. Strīds par kredītkartes rēķiniem nav iespējams.

Celta pretprasība – /pers. C/ kā prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 841., 1413., 1425., 1439., 1459., 1473., 1669.-1672., 1674. – 1676., 1969., 1970., 1971., 1973., 1979., 2391., 2392. pantiem, lūdz piedzīt naudas līdzekļus LVL 137.29 kā viņam pienākošos ienākumus no naudas līdzekļu nelikumīgas izmantošanas un peļņas iegūšanas bankas labā, jo prasītājs nav izmaksājis viņam pienākošos ienākumus (peļņu) par tās izlietotajiem naudas līdzekļiem, kas atradās bankas norēķinu kontā 2005. gadā. Kontā laikā no 2005. gada augusta līdz decembrim vidēji naudas līdzekļu atlikums LVL 1208. Bez prasītāja piekrišanas atbildētājs izmantoja šos naudas līdzekļus, kas atradās kontā, laida tos apgrozījumā, tādēļ visi ienākumi no tās, ir prasītāja ienākumi. Atbildētāja mātes kompānijas ienākumi 2005. gadā gada peļņa 1062 miljoni eiro, bankas pamatkapitāls 2005. gadā 12 065 miljoni eiro. Bankas gada peļņas likme 11.36%. Ar nelikumīgu prasītāja naudas līdzekļu izmantošanu atbildētāja ir saņēmusi ienākumus 1208x11.36%=137,29

LVL.

Paskaidrojumā par pretprasību izteikts viedoklis, ka tā ir nepamatota un noraidāma. 2005. gada 11. augustā starp prasītāju kā pakalpojumu sniedzēju un atbildētāju noslēgts līgums par norēķina konta atvēršanu un apkalpošanu kontam /konta numurs/, kurā klients var uzglabāt savus naudas līdzekļus un tie ir pieejami klientam jebkurā laikā. Tas nozīmē, ka klients nenodod bankai konkrētu naudas summu uz laiku lietošanā, bet lieto to pats. Pieņēmums, ka banka lieto naudu, ir aplams.

Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis /pers. K/ prasību uzturēja pēc tās grozījumiem, kas norādīti sprieduma aprakstošajā daļā, pretprasību neatzina, paskaidroja līdzīgi kā rakstveidā. Atbildētājs savlaicīgi nekādus iebildumus nav cēlis. Uzskata, ka pierādījumu kopums pierāda prasību.

Atbildētājs/pers. C/ prasību neatzina, pretprasību uzturēja. Paskaidroja līdzīgi kā rakstveidā. Uzskata, ka ticis maldināts un prasītājs cenšas iegūt no viņa naudas līdzekļus nepamatoti.

Motīvu daļa

Uzklausījusi paskaidrojumus, novērtējusi pušu iesniegtos rakstveida pierādījumus, saskaņā ar Civilprocesa likuma 1., 5., 8., 10., 74., 82., 86., 93. – 97., 111., 112., 104., 127., 128. – 129., 192., 193., 194., 199., 209., 210. pantiem, tiesa secina, ka prasība un pretprasība nav pierādītas un kā nepamatotas ir noraidāmas pilnīgi.

Prasības pamats ir tie apstākļi, kas apliecina, ka atbildētājam ir iestājies noteiktu saistību – līgumisko vai ārpuslīgumisko – delikta saistību – izpildes pienākums. Prasības priekšmets ir tās apstrīdētās tiesības, tiesiskās attiecības, kas pastāv starp prasītāju un atbildētāju. Prasības priekšmets ir atšķirīgs no prasības veida (piem. zaudējumu piedziņai jākonstatē, ka prasītājam ir piedziņas tiesības, t.i., ka prasība ir likumīga un pamatota; tas pats arī attiecībā uz parāda - prasības summas piedziņu). Prasības priekšmets ir tas, uz ko šis prasījums vērsts. Prasījums ir tas, par ko prasītājs lūdz tiesu taisīt spriedumu (skat. A. Līcis, J. Rozenbergs, K. Torgāns Civilprocesa likuma komentāri, Trešais papildinātais izdevums, 216. lpp.).

Celtie pierādījumi tiek novērtēti, atbilstoši Civilprocesa likuma 97. panta, kā arī likuma „Par tiesu varu" 17. panta noteikumiem.

Civiltiesības jeb privāttiesības ir tiesību daļa, kas regulē līdztiesīgu dalībnieku savstarpējās tiesiskās attiecības. (K. Balodis. Ievads civiltiesībās, Rīga: Apgāds Zvaigzne ABC, 2007, 20.-21.lpp.).

Secīgi, svarīga ir lietas dalībnieku kā līdzēju līdztiesība slēdzot darījumus. Tāpat arī, pieprasot un sagaidot to izpildi.

Uzklausījusi paskaidrojumus, pārbaudījusi pierādījumus, tiesa noskaidroja:

2005. gada 2. augustā starp pusēm – prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts overdrafta līgums privātpersonai, to piesaistot noteiktam norēķinu kontam overdrafta izmantošanai Nr. 80653846 ar pieteikto un apstiprināto overdrafta limitu LVL 2000 (lietas I sējuma lietas lapa 15).

Procentu likme – ko banka vienpusēji nosaka kredītiem (overdraftiem) – tā līgumā (lietas I sējuma lietas lapa 15).

Vispārējo noteikumu 2. pantā puses pielīgušas, ka overdrafts ir piesaistīts norēķinu kontam. Gadījumā, ja norēķinu kontā esošie līdzekļi nav pietiekami klienta rīkojuma izpildei, tiek izmantotas norēķinu konta overdrafta limita iespējas (2.2.p.). Jebkuras norēķinu kontā ieskaitītās summas pirmkārt tiek izmantotas izmantotā overdrafta atmaksai (2.3.p.). Bankai pielīgtas tiesības vienpusēji samazināt overdrafta limitu un/vai pieprasīt atmaksāt izmantoto overdraftu un izbeigt līgumu (2.4.p.). Ja līgums tiek izbeigts, klientam jāatmaksā bankai izmantotais overdrafts (7.5.p.).

Par overdrafta izmantošanu maksājami procenti, kas noteikti bankas pakalpojumu cenrādī, tos maksājot reizi mēnesī, par tekošo mēnesi tā pēdējā datumā (3.1., 3.2., 3.3.p.).

Banka debetē norēķinu kontu par aprēķināto procentu summu, limita pārsniegšanas līgumsodu un citām summām, kuras klientam ir jāmaksā bankai attiecīgā termiņā. Klientam ir jānodrošina, lai debetēšanas rezultātā norēķinu kontā netiktu pārsniegts overdrafta limits. Pat tādā gadījumā, ja norēķinu konta debetēšana radītu overdrafta limita pārsniegšanu, tas nekādā veidā neierobežo bankas tiesības (3.8.p.).

Lai dzēstu bankas prasījumus pret klientu, kuriem iestājies samaksas termiņš, bankai ir tiesības izmantot klienta norēķinu kontos bankā esošos naudas līdzekļus un, ja to nepietiek, arī klienta noguldījumus bankā (3.9.p.).

2008. gada 11. augustā starp pusēm noslēgts līgums par norēķinu konta atvēršanu un apkalpošanu kontam nr. … /konta numurs. līguma nr. 2005/28059/No, pieteikums Maestro kartei privātpersonai, to piesaistot iepriekš norādītajam norēķinu kontam ar 24 stundu limitu 500 un pieteikums pakalpojumiem, kas pieejami ar Solo identifikācijas kodiem iekšzemes maksājumiem kontam dienā LVL 3000 ar mēneša maksu par iekšzemes maksājumiem (lietas I sējuma lietas lapa 172), klienta Nr. /numurs/, Zelta klients.

Banka ievada konta debeta un kredīta summas tās grāmatvedības uzskaitē, kas ir uzskatāma par uzticamu pierādījumu par klienta konta bilanci, ja vien klients nav iesniedzis pierādījumus, kas pierāda pretējo (Vispārīgie noteikumi par norēķinu kontiem, 11.3.p. - lietas I sējuma lietas lapa 176).

Nav nekāda pamata uzskatīt, ka rēķini-invoice (lietas I sējuma lietas lapa 218 – 232) ir attiecināmi uz prasības pamatu un/vai priekšmetu, to izslēdz arī iesniegtais parāda aprēķins (lietas I sējuma lietas lapa 55, 56) un konta izraksti (turpat, lietas lapa 57 – 105).

Sniedzot paskaidrojumus, prasītāja pārstāvis izskaidrojis, ka parāda aprēķinā (lietas lapa 55,56) kļūdaini nav norādītas summas ar mīnus zīmēm.

2008. gada 11. augustā puses noslēgušas MasterCard kredītkartes līgumu privātpersonai ar 24 stundu limitu LVL 1000, klienta Nr./numurs/, kartes konta nr. …/konta numurs/, apstiprinātais kartes limits LVL 4000, zelta karte (lietas I sējuma lietas lapa 210).

Nav iesniegti nekādi noteikti pierādījumi, ka overdrafta līgums izbeigts vienpusēji un par to paziņots atbildētājam.

2005. gada 11. augustā puses noslēgušas līgumu par norēķinu konta atvēršanu un apkalpošanu (lietas I sējuma lietas lapa 172), iesniegts pieteikums Maestro kartei privātpersonai un pakalpojumiem, kas pieejami ar Solo identifikācijas kodiem. Atzīme – Zelta klients.

2005. gada 11. augustā puses noslēgušas MasterCard kredītkartes līgumu privātpersonai ar kartes limitu LVL 4000 (lietas I sējuma lietas lapa 210 – 217).

Bez tā, kādi ir līgumu noteikumi, ceļot prasību tiesā, prasītājam jāpierāda kā prasības pamats, tā priekšmets un summa.

Ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneses 2011. gada 14. aprīļa lēmumu lietā Nr.3-12/0188/3 izbeigta tiesvedība /pers. A/ Plc Latvijas filiāles kā pieteicēja pieteikumā par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā ar parādnieku /pers. C/ uz 2005. gada 2. augusta overdrafta līguma pamata ar saistības izpildes termiņu 2008. gada 19. augusts, summā LVL 4447,31, jo parādnieks saistību neatzīst (lietas I sējuma lietas lapa 114).

2008. gada 11. jūnijā elektroniski sagatavota vēstule (lietas I sējuma lietas lapa 107) – /pers. C/ paziņots, ka kontā …80653846 bilance LVL – 2 083.19, limits 2 000, pārsniegums – 83.19, aicinot 10 dienu laikā no vēstules nosūtīšanas dzēst kredītsaistības un brīdinot par nodomu neizpildes gadījumā pārtraukt overdrafta līgumus un izmantot tiesības lauzt noguldījumus bankā, ja tādi ir, lai segtu saistības pret banku.

Konta izrakstā (lietas I sējuma lietas lapa 98) norādīta konta nr. …80653846 beigu atlikums – 2 083.19 periodā 01/05/2008 – 31/05/2008.

Procenti par debeta atlikumu – 43.75 (turpat).

2008. gada 27. maijā ar elektroniski sagatavotu vēstuli /pers. C/ paziņots, ka kontā …80653846 ilgstoši saglabājies limita pārsniegums bilance LVL – 2 039.44, limits 2 000, pārsniegums – 39.44, lūdz segt negatīvo konta atlikumu tuvākajā laikā (lietas I sējuma lietas lapa 106).

Konta izrakstā (lietas I sējuma lietas lapa 97) norādīta konta nr. …80653846 beigu atlikums – 2 039.44 periodā 01/04/2008 – 30/04/2008. Procenti par debeta atlikumu – 39.44 (turpat).

Konta izrakstā (lietas I sējuma lietas lapa 99) norādīta konta nr. …80653846 beigu atlikums – 2 128.19 periodā 31/05/2008 – 30/06/2008. Procenti par debeta atlikumu – 45.00 (turpat).

Konta izrakstā (lietas I sējuma lietas lapa 100) norādīta konta nr. …80653846 beigu atlikums – 2 177.48 periodā 01/07/2008 – 31/07/2008. Procenti par debeta atlikumu – 49.29 (turpat).

Konta izraksti (lietas I sējuma lietas lapa 101-105) pierāda negatīvu konta atlikumu – 2 177.48 laika periodā no 2008. gada 1. augusta līdz 2011. gada 31. janvārim.

Uz pilnvaras pamata (lietas I sējuma lietas lapa 108, 109, 110, 111), SIA "/nosaukums B/" prasītāja vārdā 2011. gada 3. februārī taisījusi paziņojumu atbildētājam (lietas I sējuma lietas lapa 112) par to, ka viņam ir neizpildītas saistības ar klienta nr./numurs/, parāda aprēķina datumu 2008.04.30, pamatparāda summu LVL 2177.48, līgumsods par limita pārsniegumu LVL 3942.82, kopā LVL 6120.30.

Tas ir pretrunā ar iesniegtajiem konta izrakstiem (skat. iepriekš), jo summa – 2 177.48 konta izrakstā (lietas I sējuma lietas lapa 100) ir aprēķināta laika posmā no 01/07/2008 – 31/07/2008 un turpmāk.

No paziņojuma neizpildītās saistības tieši nav identificējamas, tāpat arī norādītās summas un to aprēķins, secīgi, nav pamata uzskatīt, ka tās ir attiecināmas uz strīdus pamatu un priekšmetu, jo noteikti pierādījumi tam nav tikuši iesniegti. Secīgi, šis pierādījums tiesiskas sekas strīdā nerada.

Uz 2008. gada 19. augustu neizpildīto saistību apmērs nav ticis pierādīts arī ar iesniegto parāda aprēķinu (lietas I sējuma lietas lapa 55, 56), kā arī ar iepriekš norādītajiem konta izrakstiem.

Lietā kā pierādījums iesniegts ierakstīto vēstuļu saraksts (lietas I sējuma lietas lapa 125), ka 2008. gada 16. jūnijā nosūtīts sūtījums /pers. C/, bet nav norādīta adrese, nav zināms sūtījuma saturs, līdz ar to šim pierādījumam nav būtiskas nozīmes strīdā.

Secīgi, atbildētājs pamatoti nav atzinis prasījumus, jo par to noteiktu pārliecību nav guvis, kas ir pierādījies tiesā, pārbaudot pierādījumus un sniedzot paskaidrojumus par tiem.

Atbildētājs/pers. C/ neapšaubāmi ir vērtējams kā mazāk tiesiski aizsargāta persona, līdz ar to uz prasītāju gulstas pierādīšanas slogs lielākā mērā.

Ņemot vērā sniegtos paskaidrojumus un konta izdrukas, vērtējot iesniegto parāda aprēķinu (lietas I sējuma lietas lapa 55, 56), no tā redzams, ka ienākošie maksājumi kontā ir 235 467.29, bet izejošie maksājumi 236 644.44, starpība mīnus 1 177.15, procenti par atļauto limitu gadā norādīti 364.19.

Arī ņemot atbildētāja veikto aprēķinu pēc prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem (lietas I sējuma lietas lapa 199) un prasītāja paskaidrojumā (turpat, lietas lapa 208) veiktās tabulas, redzams, ka prasības summa noteikti netiek pierādīta un visas iespējamās un tādēļ ticamās šaubas tiesa vērtē atbildētāja labā.

Argumentu, ka no norēķinu konta nr. …80653846 kartes parāda dzēšanai kontā nr. …80654337 ieskaitīti sekojoši uzskaitīti maksājumi, tiesa vērtē kā pretrunā prasības pamatā esošās saistības noteikumiem (lietas I sējuma lietas lapa 15) – 2. panta noteikumiem.

Lai pierādītu prasību un tās summu, prasītāja puse iesniegusi cenrādi; parāda aprēķinu; konta izrakstus laikā no 2005. gada 11. augusta līdz 2011. gada 31. janvārim; 2008. gada 27. maija vēstuli atbildētājam ar bilanci LVL – 2 039,44; 2008. gada 11. jūnija vēstuli atbildētājam ar bilanci LVL – 2 083,19; 2011. gada 3. februārī SIA "/nosaukums B/" taisītu prasītāja pilnvarnieka atgādinājumu atbildētājam par parādsaistībām uz 2008. gada 30. aprīli pamatparāda summa LVL 2177.48, procenti 0.00, līgumsods LVL 3942,82, kopā LVL 6120,30; Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas tiesneses 2011. gada 14. aprīļa lēmumu lietā Nr.3-12/0188/3, ar kuru izbeigta tiesvedība /pers. A/ Plc Latvijas filiāles kā pieteicēja pieteikumā par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā ar parādnieku /pers. C/ uz 2005. gada 2. augusta overdrafta līguma pamata; rakstveida paskaidrojumus (lietas I sējuma lietas lapa 207 – 210); pušu līgumus (skat. iepriekš) un rēķinus laikā no 2006. gada 1. jūnija līdz 2008. gada 31. martam (lietas I sējuma lietas lapa 218-232); klientu programmas vispārīgos noteikumus (lietas lapa 233-235); 2007. gada 12. septembra vēstuli atbildētājam par Zelta klienta statusu, aicinot izmantot bankas pakalpojumus (lietas I sējuma lietas lapa 236), lai nodrošinātu Zelta klienta statusu.

Lai pierādītu iebildumus un pretprasību un tās summu atbildētājs kā prasītājs iesniedzis konta /konta numurs/ laikā no 01.09.2000 līdz 13.09.2012 pārskatu (lietas I sējuma lietas lapa 167-168) un bilanci /pers. A/ Plc 2005. gada pārskatu (lietas I sējuma lietas lapa 169), kuras izcelšanās nav nosakāma, tādēļ tai nevar būt noteiktu tiesisku seku strīdā. Tāpat iesniedzis 2014. gada 30. janvārī taisītu tiesu ekspertes /pers. S/ eksperta atzinumu par kredīta izsniegšanas pamatotību ekspertīzes veikšanu, kurā norādīts, ka veikta grāmatvedības ekspertīze par periodu 2005. gada 2. augusts līdz 2013. gada 20. novembris (lietas I sējuma lietas lapa 197) un prasītāja 2014. gada 21. februāra atbildi uz 2014. gada 28. janvāra iesniegumu (lietas lapa 198), aprēķinu, taisītu uz prasītāja iesniegto dokumentu pamata par periodu no 2007. gada 23. jūlija līdz 2008. gada 31. jūlijam (lietas I sējuma lietas lapa 199), kur summas atšķiras: pamatparāda (neatmaksātā overdrafta) summa LVL 1627,90, nokavējuma līgumsods (soda nauda par kavētu overdrafta atmaksu) LVL 3,96, komisija par kavētu overdrafta atmaksu LVL 75.00, procenti par debeta atlikumu LVL 304,14, kopā LVL 2011.

Atbildētāja puse kā rakstveida pierādījumu iesniegusi eksperta slēdzienu (lietas I sējuma lietas lapa 197). Šāds pierādījums apstākļu novērtējumu lietā neietekmē, - lietā tiesa nav noteikusi ekspertīzi, tādēļ eksperta viedoklis nav iegūts Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā, tāpat, viedoklis kā slēdziens uz izskatāmo strīdu tieši nav attiecināms.

Atbildētājs/pers. C/ lūdzis tiesu pieņemt blakus lēmumus par iespējamu likuma pārkāpumu, atbildētāja kā patērētāja tiesību pārkāpšanu un nosūtīt to Patērētāju tiesību aizsardzības centram un par krāpšanu un paziņot par to Valsts policijai.

Tiesvedības gaitā iesniegtos pierādījumus tiesa vērtē kā tādus, ar kuriem pārstāvis centies pārliecināt tiesu par parāda esamību, summu un pamatojumu. Tiesa vērtē, ka uz sākotnējās prasības celšanas brīdi pierādījumi ir pretrunīgi un neskaidri. Tas, ka mainīts pārstāvis, neietekmē novērtējumu, jo pilnvarnieku saista iepriekš veiktās darbības.

Civilprocesa likuma 93.pantā noteikts, ka katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus, bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.pantu, puses paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Civilprocesa likuma 190.panta otrā daļa noteic, ka tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu par procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Civillikuma 1652.panta 3.punkts nosaka, ka parādnieka nokavējums iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Pielīgti procenti (Civillikuma 1753. pants) un līgumsods (Civillikuma 1691., 1717., 1720. panti).

Civillikuma 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Saskaņā ar Civillikuma 1775. pantu ,,Katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.." Zinātniskajā literatūrā ir plaši aprakstīts un atzīts viedoklis, ka nepietiek tikai ar zaudējumu esamību, lai iestātos šis pienākums. Zaudējumu atlīdzināšanas prasības apmierināšanai ir nepieciešami četri priekšnosacījumi: (1) kādas personas prettiesiskā rīcība; (2) šīs personas vaina; (3) zaudējumu esamība un to konkrētais apmērs; (4) cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem (Torgāns K., Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401 . - 2400.p.), Rīga, 1998). Konkrētajā gadījumā prasītāja puse nav pierādījusi, ka atbildētājs būtu veicis kādu prettiesisku darbību, nav pierādīta vaina, nav pierādīts zaudējumu apmērs un nav nedz pierādīta, nedz pat norādīta cēloniskā sakarība starp atbildētāja it kā prettiesiskām darbībām un nodarītajiem zaudējumiem.

Par prasījumu piedzīt zaudējumus, tiesa secina, ka tiesas izdevumi nevar tikt atzīti par zaudējumiem, jo prasītājs izmantojis likumā noteiktu un līgumā pielīgtu tiesību, savukārt atbildētājs savu tiesību neatzīt prasījumu. Ceļot prasību tiesā vispārējā kārtībā, likumdevējs atļāvis iepriekš samaksāto valsts nodevu iekļaut par prasību maksājamā, tomēr, ar brīdinājumu izsniegšanu saistītie izdevumi, tāpat kā ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi atzīstami kā tādi, kuri faktiski nepieciešami, lai varētu izpildīt noteiktu, nepieciešamu procesuālu darbību. To uzsākot, personai jāapzinās riski un tas, ka tie nav atlīdzināmi pie apstākļiem, kādi ir šajā lietā. Likumdevējs to neparedz. Savukārt, Civillikuma 1775. – 1779. panti nav piemērojami un uz to attiecināmi, jo zaudējumu, kā to norāda prasītājs, veido tiesas izdevumi (skat. Civilprocesa likuma 33. pantā), secīgi, tie atlīdzināmi konkrētā tiesvedībā, atbilstoši Civilprocesa likuma noteikumiem. Apmierināt prasījumu nav ne tiesiska, ne faktiska pamata un tas tādēļ noraidāms.

Prasībā norādīts (lietas I sējuma lietas lapa 5), ka 2005. gada 29. augustā atbildētājs uzsāka piešķirtā overdrafta izmantošanu un laika periodā līdz 2008. gada 19. augustam (līgumu laušanai) veica izmaksas no konta LVL 236 644,44 apmērā. Aprēķināti procenti par atļauto kredītu 24% gadā. Uz 2005. gada 29. jūliju aprēķināto procentu par izmantoto overdraftu parāds, ņemot vērā atbildētāja veiktās iemaksas kontā, LVL 162,59 (lietas I sējuma lietas lapa 6). Laika periodā no 2005. gada 29. augusta līdz 2007. gada 15. augustam atbildētājs kontā veica iemaksas LVL 235 467,29 un kopš 2007. gada 15. augusta nevienu maksājumu parādsaistību segšanai nav veicis (lietas I sējuma lietas lapa 6).

Ar iesniegto parāda aprēķinu prasības summa netiek pierādīta, par ko tiesa prasītājam paziņojusi. Prasības aprēķins nav ticis mainīts. Arī paskaidrojumos norādītā tabula nepierāda celtās prasības summu. Cita veida prasības summas aprēķins nav ticis iesniegts, nav pamata uzskatīt, ka tam bijuši objektīvi, no prasītāja gribas neatkarīgi šķēršļi, turklāt, prasītāju kā juridisku personu saista tās pārstāvju veiktās darbības, tādēļ tiesa vērtē to, ko prasītāja puse pušu sacīkstē, iesniegusi tiesai.

Lai prasītājs novērstu trūkumus, sākotnēji iesniegtais prasības pieteikums tika atstāts bez virzības. Par trūkumu novēršanu, pieteikumā, prasītāja pārstāvis (lietas I sējuma lietas lapa 118) izteicis prasījumu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā parādu LVL 4162,67, kas sastāv no pamatparāda neatgrieztās kredīta pamatsummas un komisijas maksas LVL 2000,08 apmērā, procentus par izmantoto overdrafta limitu, kas aprēķināti par periodu no 2005. gada 29. augusta līdz 2008. gada 19. augustam LVL 162,59, līgumsodu par overdrafta pārsniegšanu, kas aprēķināts par periodu no 2008. gada 29. augusta līdz 2011. gada 29. jūlijam LVL 2000, zaudējumus – ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus LVL 5,25 un tiesas izdevumus, nosakot prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no parāda summas.

No aprēķina redzams, ka kopējais parāds uz 2011.05.09 tiek norādīts LVL 4162,67 (lietas I sējuma lietas lapa 55), kontā laikā no 2005. gada oktobra līdz 2008. gada ienākošie maksājumi, bez valūtas, summā 235 467,29; izejošie maksājumi 236 644,44, kur, matemātiski starpība ir 1 177,15. Komisijas 621,25, procenti par atļauto limitu gadā 364,19, soda procenti par atļautā limita pārsniegšanu 2000. Iztērētais kredītlimits LVL 2000, soda procenti LVL 2000. No aprēķina redzams, ka soda procenti par atļautā limita pārsniegšanu summā 2000, procenti par atļauto limitu gadā 364,19 nav iekļauti šajā summā, tāpat arī komisijas summā 621,25. Pie tam, soda procenti par atļautā limita pārsniegšanu aprēķināti posmā no 2008. gada augusta līdz 2011. gada maijam.

Pieteikumā prasības grozīšanai kopējā prasības summa norādīta LVL 4167,92 (lietas I sējuma lietas lapa 138), iesniegts precizēts prasības aprēķins (lietas lapa 139). Šajā aprēķinā norādīts pamatparāds LVL 2000,08, kas pat pēc līguma tāds nevar būt, jo summa pārsniedz piešķirtā kredītlimita summu. LVL 2000 kā neatmaksātie procenti, likme 24% gadā, laika posms no 21.08.2008 līdz 01.08.2012, LVL 162.03 laikā no 30.04.2008 līdz 20.08.2008. LVL 162.59 līgumsods par kredītlimita pārsniegšanu uz 2012. gada 1. augustu. , līgumsoda procentu likme 72% (spēkā no 10.10.2007), laika posms no 31.05.2008 – 01.08.2012. Zaudējumi LVL 5,25, kas ir prasītāja ar brīdinājumu izsniegšanu saistītie izdevumi lietā Nr. 3-12/0188/3.

Aprēķinā (lietas I sējuma lietas lapa 139) pamatsumma aprēķināta no 30.04.2008, ar izejošo maksājumu 81.47, uz 20.08.2008 procenti par atļauto limitu 162.03; līgumsods par kredītlimita pārsniegšanu 22.13, kopā 2184.24. Parāda summa uz 01.08.2012 pamatparāds LVL 2000.08, neatmaksātie procenti LVL 2000, līgumsods LVL 162.59, zaudējumi LVL 5.25, kopā LVL 4167.92. Procenti un līgumsods aprēķināti no 21.08.2008 līdz 01.08.2012 procenti 24% LVL 1918,67, līgumsods 72% LVL 530.24.

Arī pie rakstveida paskaidrojumiem (lietas I sējuma lietas lapa 208) izveidotā tabula nepierāda, ne prasības summu, ne tās pamatojumu (skat. iepriekš).

Arī konta izraksti, sniegtie paskaidrojumi, kopsakarībā ar prasības summu un tās aprēķiniem, iesniegtie cenrāži, to nepierāda.

Prasītāja pārstāvis kļūdaini ieskata, ka iesniegtie rakstveida pierādījumi noteikti pierāda, ka bankai bija tiesības citu saistību dzēšanai izmantot overdraftu un līdz ar to arī prasību un tās summu. Neapstrīdot tiesības izmantot overdraftu citu saistību segšanai, atbilstoši pielīgtajam, tiesa neuzskata, ka iesniegto dokumentu kā rakstveida pierādījumu kopums noteikti pierāda prasības pamatu, priekšmetu un summu. Iztrūkstot noteikti pierādītai prasības summai, atkrīt pārējie priekšnoteikumi, jo tie nav tik būtiski, lai uz iesniegto pierādījumu pamata varētu atzīt, ka prasības summa ir noteikti pierādīta.

Novērtējusi iesniegtos pierādījumus to kopumā, atbilstoši Civilprocesa likuma 96., 97. pantu noteikumiem, ņemot vērā pušu pierādīšanas pienākumu, kas noteikts Civilprocesa likuma 93. pantā, izskaidrotās procesuālās sekas lietas dalībniekiem, pušu sacīkstē, tiesa atrod, ka prasība noteikti nav pierādīta ne pilnīgi, ne arī kādā tās daļā.

Kredītlimita pārsniegšana noteikti nav pierādīta, tā summa un laika periods, kas attiecas uz norādīto laika posmu.

Turklāt, tiesa uzskata, ka prasītāja puse nevar no overdrafta maksāt zvērināta tiesu izpildītāja rīkojumā norādīto summu. Ja personas kontā šādu naudas līdzekļu nav, viņš nav devis rīkojumu to apmaksāt no overdrafta, šādu darbību atzīt par tiesisku nav pamata. Prasītāja puse nav tiesīga rīkoties ar naudas līdzekļiem, kas ir overdrafts, ja persona pati nav devusi šādu rīkojumu, to apmaksāt. Tāpat, tas nav atzīstams par darījumu, uz kura pamata var veikt izmaksu no konta, izmantojot overdrafta saistības.

Nav šaubu par to, ka atbildētājam ir piešķirts Zelta klienta statuss un viņš pēc līguma noteikumiem ir apveltīts ar privilēģiju maksāt mazāku procentu apmēru, nekā piemērots aprēķinā.

Tāpat, nav šaubu, ka atbildētājs ir atzīstams par patērētāju, jo pretējais tiesā noteikti nav pierādīts.

Secīgi, strīdā piemērojamas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma tiesību normas, kas noteic tiesai pienākumu veikt patērētāju tiesību aizsardzībai nepieciešamās tiesiskās darbības, proti, nepiemērot netaisnīgus līguma noteikumus.

No iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem secināms, ka atbildētājs ir Patērētāju tiesību aizsardzības likuma subjekts atbilstoši šā likuma 1.panta 3.punktam.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmito daļu, tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. panta 5. punktam, 6. panta pirmajai daļai, trešās daļas 1. un 4. punktiem, Civillikuma 1., 3., 4., 5., 1765. pantiem, tiesa secina, ka piešķirto procentu apmērs ir nesamērīgs, neproporcionāls un, ņemot vērā piešķirto līgumsodu, patērētāja tiesības nepamatoti aizskarošs.

Vērtējot pušu saistības, kas ir prasības pamatā un priekšmetā, secināms, ka piešķirtie procenti un līgumsods ir atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem un tādēļ nevar tikt piemēroti vispār. Apstāklis, ka prasītājs ieskata un norāda, ka šo summu samazina, nevar kalpot kā tāds, lai prasījumu atzītu par pamatotu un apmierinātu, jo, ja līguma noteikums ir netaisnīgs, to kā tādu piemērot nevar vispār, - nav tam nepieciešamā tiesiskā pamata.

Vērtējot pierādījumus un izšķirot pušu strīdu, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir atzīstams par tiesiski mazāk aizsargātu personu, tādēļ prasītājam pierādīšanas un tiesiskuma nodrošināšanā ir lielāka atbildība.

Uz iesniegto pierādījumu un sniegto paskaidrojumu pamata, tiesa izdara secinājumus, ka atbildētājs pamatoti nav atzinis prasījumus, jo tie ir bijuši mainīgi, nesamērīgi un nepamatoti. Prasītājai kā kredītiestādei, neapšaubāmi ir izteikti pieprasāms un sagaidāms, ka tā ir konsekventa savās prasībās un spēj matemātiski un faktiski izskaidrot un pierādīt aprēķinos norādītās summas.

Lietā tādi apstākļi, kad prasītājs to veicis, nav nodibināti.

Pastāvot strīdam un saprātīgām šaubām par aprēķinu pamatotību, atzīstams, ka atbildētājs pamatoti nav veicis maksājumus, jo, atbilstoši Civillikuma noteikumiem, prasītājs saņemto naudu vispirms novirzītu procentu un līgumsoda segšanai, kas, ņemot vērā patērētāja tiesības, nav pieļaujami. Tiesa strīdā nepiemēro netaisnīgos līguma noteikumus par līgumsodu ar 72% gadā. No likuma viedokļa samērīgi, taisnīgi un tātad arī likumīgi ir spriest par 6% gadā. Neviena banka nedod klientam, kurš nogulda bankā savus naudas līdzekļus, iespēju nopelnīt vairāk. Līgumsods 72% gadā ir vērtējams kā centieni netaisnīgi iedzīvoties. Arī pie apstākļiem, kad saistības netiek pienācīgi pildītas, nevar uzskatīt par samērīgu un pušu tiesībām līdzsvaroti atbilstošu šādu procentu. Līdz ar to, līguma nosacījums kā netaisnīgs līguma noteikums netiek piemērots vispār. Nav tiesas kompetence to samazināt. Pretējā gadījumā tiesa iejaucas civiltiesiskā darījumā, kas nav pieļaujami. Prasītājai, nodibinot līgumattiecības kā tiesiski vairāk aizsargātai, jādomā par iespējamām sekām un samērību, jo, pretējā gadījumā šī tiesība kā nesamērīgi piešķirta, tiek zaudēta, kā tas ir arī šajā, konkrētajā gadījumā.

Līdzīgi argumenti attiecas uz piešķirtajiem procentiem. Bez tā, ka par noteiktiem laika posmiem tie nav norādīti un nav pārbaudāmi, tāpat, ņemot vērā atbildētāja kā bankas klienta Zelta klienta statusu, kas aprēķinā nav ņemts vērā, nevar uzskatīt par pamatotu un pierādītu šādu prasījumu.

Tā kā tiesa nepiemēro strīdā netaisnīgos līguma noteikumus par procentiem un līgumsodu, patērētāja tiesību nodrošināšanā, atkrīt nepieciešamība vērsties Patērētāju tiesību aizsardzības centrā, pieņemot blakus lēmumu, kā to lūdzis tiesai atbildētājs.

Tāpat, gadījumā, ja tiek saskatīts krimināli sodāms nodarījums, persona pati var izmantot tiesības vērsties policijā ar attiecīgu iesniegumu. Tiesa, izskatot strīdus, tādu pamatu neatrod, tādēļ blakus lēmuma pieņemšana nebūtu pamatota. Apmierināt nevienu no atbildētāja lūgumiem nav tiesiska pamata. Turklāt, blakus lēmumu pieņemšana un tā pamata konstatēšana ir tiesas kompetencē.

Tātad, tiesa noskaidroja, ka prasītāja nosūtītās vēstulēs atbildētājam 27.05.2008 bilance norādīta LVL – 2039,44, 11.06.2008 bilance LVL – 2083,19, bet kā šīs summas aprēķinātas un kas to veido, konkrēti nav norādīts; aprēķinā uz 2011.05.09 norādītās atbildētāja parādsaistības ir LVL 4162,67, no tā LVL 2000 soda procenti, LVL 162,59 procenti par atļauto limitu gadā no 19.08.2008 līdz 02.05.2011, 03.02.2011 vēstulē uz 2008.04.30. aprēķina datums pamatparāda summa LVL 2177.48, procentu parāda nav, līgumsods LVL 3942, 82, kopā LVL 6120,30. 2011. gada 24. martā iesniegts pieteikums tiesā saistību piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā, ar izpildes termiņu 2008. gada 19. augusts ar kopējo summu LVL 4447,31 (lietas I sējuma lietas lapa 114).

Nav nekādu pierādījumu par to, ka saistības vienpusēji izbeigtas (lietas I sējuma prasības pieteikumā – lietas lapa 5,6).

Secīgi, pamatots ir atbildētāja viedoklis, ka viņš ticis maldināts par parāda summu un tās aprēķinu, jo

	bilance	pārsniegums	pamatparāda summa	procenti	Līgumsods par limita pārsniegšanu	soda procenti	parādsaistības kopā
27.05.2008 vēstule	-2039,44	-39,44					
11.06.2008 vēstule	-2083,19	-83,19					
uz 30.04.2008 03.02.2011 vēstule			2177,48	nav	3942,82		6120,30
24.03.2011 pieteikums tiesā							4447,31
2011.05.09. prasības aprēķins			2000.08	162,59 19.08.2008-02.05.2011		2000 (72% gadā, kas faktiski ir līgumsods, bet kā tāds nav norādīts)	4162,67

Pieteikums prasības grozīšanai			2000.08	nolīgtie procenti 2000 (24%gadā) 30.04.2008- 01.08.2012	162,59 laika posms no 31.05.2008-01.08.2012		4167,92

Piezīme: prasītājs prasībā norāda, ka kopš 2007. gada 15. augusta nekādi maksājumi nav veikti.

Visas saprātīgās šaubas tiek vērtētas atbildētāja kā patērētāja un tiesiski mazāk aizsargātas personas labā.

Ar aprēķinu dažādību un nekonsekvenci prasītājs kā finanšu iestāde grauj savu reputāciju.

Nevar uzticēties un gūt pārliecību, ka aprēķini ir patiesi un pamatoti. To izslēdz iesniegto pierādījumu kopums.

Pierādījumu pārbaudē, arī ar paskaidrojumiem nav gūts pamatots un patiess prasības summas aprēķins. Turklāt, iepriekš, iekams strīds bija radies, nav noteikti zināms un pārbaudāms, par ko un cik ir veikti ieturējumi no atbildētāja kontā esošajiem naudas līdzekļiem, tai skaitā, iespējams līgumsods un procenti, kuri nav pamatoti ar Zelta klienta statusam noteikto, kas nav piemērojami, jo ir atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem.

Apkopojot iepriekš teikto, secināms, ka prasītājs prasību nav pierādījis, tādēļ tā noraidāma kā nepamatota.

Novērtējusi celto pretprasību, tās pamatu un priekšmetu, iesniegtos pierādījumus, tiesa secina, ka pretprasība nav pierādīta un kā nepamatota noraidāma.

Pretprasības faktiskais un tiesiskais pamats noteikti nav ticis pierādīts. Nelikumīga naudas līdzekļu izmantošana un, secīgi, norādītās peļņas no tā gūšana, noteiktus pierādījumus nav guvusi.

Puses pušu sacīkstē, savu tiesību un pienākumu izlietojumā, rīkojušās brīvas gribas vadītas. Tiesa abām pusēm norādījusi uz trūkumiem, kas attiecas uz pierādījumiem un pierādīšanas pienākumu strīdā. Tāpat, lieta tikusi skatīta ilgstoši, iespējami nodrošināt pusēm vienādas tiesības, iespējami objektīva un taisnīga nolēmuma taisīšanai strīdā. Trūkumi pierādījumos nav tikuši novērsti, citi, kas tos izslēgtu vai papildinātu, arī nē.

No tā tiesa secina, ka puses strīdā savus argumentus un apsvērumus, kas var kalpot prasības un pretprasības apmierināšanai, nav pierādījušas. Pušu celtie iebildumi atzīstami par pamatotiem. Secīgi, kā prasība, tā pretprasība ir noraidāmas pilnīgi. Pie šādiem apstākļiem, tiesas izdevumi pusēm nav atlīdzināmi.

Lietā taisīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kuri apmaksāti daļēji. Faktiski taisītie, kuri nav samaksāti iepriekš, summā EUR 83,19, atbilstoši aprēķinam un Civilprocesa likuma 33. panta, 39. panta pirmās daļas 5. punkta un 41. panta nosacījumiem, piedzenami valsts labā no prasītāja, kā ņemot vērā sākotnējo prasību, tās summu, tā arī veiktās procesuālās darbības.

Rezolutīvā daļa

Tiesa nosprieda:

Noraidīt pilnīgi /pers. A/ Plc Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par parāda un zaudējumu piedziņu ar prasījumiem piedzīt LVL 2000.08 kā pamatparādu (neatgrieztā overdrafta summa un komisijas maksa); LVL 2000 kā nolīgtos procentus par izmantoto overdrafta limitu; LVL 162.59 kā līgumsodu par overdrafta limita pārsniegšanu; zaudējumus LVL 5.25 kā ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus; tiesāšanās izdevumus un noteikt tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no piedzītās summas.

Noraidīt pilnīgi /pers. C/, personas kods /personas kods/, pretprasību pret /pers. A/ Plc Latvijas filiāli, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par naudas piedziņu – ienākumu no naudas līdzekļu nelikumīgas izmantošanas un peļņas iegūšanas bankas labā ar prasības summu LVL 137.29.

Piedzīt no /pers. A/ Plc Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu Latvijas Republikai ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 83,19 (astoņdesmit trīs euro un 19 euro centi) un noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no 2015. gada 1. jūnija, kad būs sastādīts pilns sprieduma teksts, Rīgas apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese M. Griķe